

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmma Totivs Theologiæ S. Thomæ Aqvinatis, Doctoris Angelici Ordinis Prædicatorum

Svpplementvm Tertiæ Partis

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romæ, 1619

Vtrum confessio possit esse informis? 1

urn:nbn:de:hbz:466:1-38817

libet peccato mortali septennis pœnitentia: sed hæc est quasi quædam regula communis, vt in pluribus competens, quam tamen oportet omittere, consideratis diuersis peccatorum & pœnitentiũ circumstantijs.

Ad tertium dicendum, quòd Episcopus vel sacerdos cum maiori periculo suo & aliorum peccat: & ideo sollicitius retrahunt eum Canones a peccato, quam alios, maiorem pœnam iniungendo, secundum quod est in remedium: quamuis quandoque non debeat tanta ex debito. Vnde & in purgatorio non tanta ab eo exigitur.

Ad quartum dicendum, quòd pœna illa est intelligenda, quando nolente sacerdote hoc accidit. Si enim sponte effunderet, multo grauiori pœna dignus esset.

QVÆST. IX.

De qualitate confessionis, in quatuor articulos diuisa.

Deinde considerandum est de qualitate confessionis.

Cõ. Tri. sess. 14. c. 5.

Circa quod quæzuntur quatuor.

Primo, vtrum confessio possit esse informis?

Secundo, vtrum oporteat confessionem esse integram?

Tertio, vtrum possit aliquis per alium, vel per scriptum confiteri?

Quarto, vtrum illæ conditiones, quæ à magistris assignantur, ad confessionem requirantur?

ARTIC. I.

Vtrum confessio possit esse informis?

Ad primum sic proceditur. Videtur, quòd confessio non possit esse informis. Dicitur enim *Tho. 4. 2. 17. q. 3. ar. 4. q. 2. c. seq.* ille qui non habet charitatem, est mortuus, quia non est anima viva. Ergo absque charitate non potest esse confessio.

35 Tho. 4. 2. 17. q. 3. ar. 4. q. 2. c. seq.

2 Præterea, Confessio diuiditur contra contritionem & satisfactionem. Sed contritio & satisfactio sunt necessaria.

G tista

tisfactio numquam possunt extra charitatem. Ergo nec confessio.

¶ 3 Præterea, In confessione oportet cordi concordet: quia hoc ipsum nomen nis requirit. Sed ille qui adhuc manet peccati, si confitetur, non habet cor ori quia corde peccatum tenet, quod ore dam talis non confitetur.

SED contra, Quilibet tenetur ad confessio mortaliū. Sed si aliquis semel confessus, in mortali existens, non tenetur ulterius tendum eadem peccata: quia cum nullus charitatem habere, nullus sciret se confessum. Ergo non est de necessitate confessionis, charitate formata.

RESPONDEO dicendum, quod confessio actus virtutis, & pars sacramenti. Secundum quod est actus virtutis, est actus meritorius & sic confessio non valet sine charitate, principium merendi. Sed secundum quod sacramenti, sic ordinat confitentem ad rem, qui habet claves Ecclesie, qui dum hoc confessio potest esse etiam in eo, est contritus, quia potest peccata sua pandi, & clauibus Ecclesie se subijcere: tunc non percipiat absolutionis fructum, dente fitione percipere incipiet: sicut alij sacramentis est. Vnde non tenetur confessionem, qui fctus accedit, sed tenetur dum fitionem suam confiteri.

Ad primum ergo dicendum, quod intelligenda est quantum ad fructum percipiendum, quem nullus extra charitatem, percipit.

Ad secundum dicendum, quod contritio factio sunt Deo, sed confessio fit homini de ratione contritionis & satisfactionis

homo sit Deo per charitatem vnitus, non autem de ratione confessionis.

Ad tertium dicendum, quòd ille qui peccata quæ habet, narrat, vere loquitur: & sic cor concordat voci vel verbis, quantum ad substantiam confessionis, quamuis discordet a confessionis fine.

ARTIC. II.

Virum oporteat confessionem esse integram?

Ad secundum sic proceditur. Videtur, quòd non oporteat confessionem esse integram: vt scilicet omnia peccata vni sacerdoti confiteatur aliquis. Quia erubescencia facit ad diminutionem pœnæ. Sed quanto pluribus sacerdotibus quis confitetur, tanto maiorem erubescenciam patitur. Ergo fructuosior est confessio, si pluribus sacerdotibus diuidatur.

¶ 2 Præterea, Confessio ad hoc necessaria est in penitentia, vt pœna secundum arbitrium sacerdotis, peccato taxetur. Sed sufficiens pœna potest imponi a diuersis sacerdotibus de diuersis peccatis. Ergo non oportet vni sacerdoti omnia peccata confiteri.

¶ 3 Præterea, Potest contingere, quòd post confessionem factam & satisfactionem perfectam, recorderetur quis alicuius peccati mortalis, quod dum confitebatur, in memoria non habebat; & tunc copiam proprii sacerdotis, cui primo confessus fuerat, habere non poterit. Ergo illud solum peccatum poterit alteri confiteri: & sic diuersa peccata diuersis sacerdotibus confitebitur.

¶ 4 Præterea, Sacerdoti non debet fieri confessio de peccatis nisi propter absolutionem. Sed quandoque sacerdos, qui confessionem audit, potest de quibusdam peccatis absoluere, non de omnibus. Ergo ad minus in tali casu non oportet quòd confessio sit integra.

SED contra, Hypocrisis est impedimentum penitentia. Sed diuidere confessionem ad hypocrisim

G 2 sum

36

c. omnis de pœnit. c. remiss.

**in li. de
vera &
falsa pœ-
nit c. 15.
a med. 10.
4. l. 4. Sē-
ten. d. 15.
S. F.*

sim pertinet : vt Augustinus dicit *. Ergo con-
fessio debet esse integra .

¶ Præterea , Confessio est pœnitentiæ pars
pœnitentia debet esse integra, vt in 4. Sent. M.
dicit +. Ergo & confessio .

RESPONDEO dicendum, quòd in medicina
porali oportet quòd medicus non solum vnum
hum, contra quem medicinam dare debet, &
scat, sed etiam vniuersaliter totam habitudo-
ipsum infirmi : eo quòd vnus morbus ex adiu-
alterius aggrauatur ; & medicina quæ vni
competeret, alteri nocuumentum præstaret . Et
liter est in peccatis : quia vnum aggrauatur ex
atione alterius, & illud quod vni peccato esse
ueniens medicina, alteri inuentum præstare
quandoque aliquis contrarijs peccatis infectus
vt Gregor. in Pastoral. docet . Et idè de ne-
te confessionis est, quòd homo omnia peccata
fiteatur, quæ in memoria habet : quòd si non
non est confessio, sed confessionis simulatio .

Ad primum ergo dicendum, quòd etsi erubescen-
tia sit multiplicior, quando diuidit diuersa
diuersis : tamen omnes simul non sunt ita
erubescentiæ, sicut illa vna, qua quis omnia
cata simul confitetur : quia vnum peccatum
consideratum, non ita demonstrat malam
tionem peccantis, sicut quando est cum
alijs consideratum : quia in vnum peccatum
quandoque ex ignorantia, vel infirmitate
Sed multitudo peccatorum demonstrat
peccantis, vel magnam corruptionem eiusdem .

Ad secundum dicendum, quòd pœna a
sacerdotibus imposita non esset sufficiens :
libet consideraret tantum vnum peccatum
& non grauitatem ipsius quam habet ex adiu-
alterius : & quandoque pœna, quæ contra
peccatum daretur, esset promotiua alterius
Et præterea sacerdos confessionem audiens

Dei gen-
tio, sic
conriti-
ria occi-
nisi qui
confitea-

Ad ter-
quando
tus erat
iterum
dem hab
cognosci
innotesc
peccatum
atione al
fessus est,
habent .

quantitate
noscat :
explicitè

Ad qua-
non possit
intens ei
pe cognos-
cere, ad si-

Vt in

Ad ter-
quis p
confessio a
quæntis face-
potest, vel
manifest
tum confi-
¶ 2 Præ-
prijs sacer-

Dei gerit: & idèd debet ei fieri hoc modo confessio, sicut fit contritio Deo. Vnde sicut non esset contritio, nisi quis de omnibus peccatis, quæ memoriæ occurrunt contereretur: ita non esset confessio, nisi quis de omnibus, quæ memoriæ occurrerint, confiteatur.

Ad tertium dicendum, quòd quidam dicunt, quòd quando aliquis recordatur eorum, quæ prius oblitus erat, debet etiam ea quæ prius confessus fuit, iterum confiteri: & præcipue si non potest eundem habere, cui ante confessus fuerat, qui omnia cognoscit: vt totius culpæ quantitas vni sacerdoti innotescat. Sed hoc non videtur necessarium: quia peccatum habet quantitatem & ex seipso, & ex adiunctione alterius: peccatorum autem, de quibus confessus est, manifestauit quantitatem, quam ex seipsis de se habent. Ad hoc autem, quòd sacerdos vtramque quantitatem huius peccati, cuius fuerat oblitus, cognoscat: sufficit quòd hoc peccatum confitens dicat explicitè, & alia in generali: dicendo, quòd cum aliis multa confiteretur, huius oblitus fuit.

Ad quartum dicendum, quòd etiam si sacerdos non possit de omnibus absoluere, tamen tenetur peccatis ei omnia confiteri, vt quantitatem totius culpæ cognoscat, & de illis de quibus non potest absolute, ad superiorem remittat.

ARTIC. III.

Vtrum possit quis per alium vel per scriptum confiteri?

37

Ad tertium sic proceditur. Videtur, quòd possit quis per alium, vel per scriptum confiteri. Quia confessio ad hoc necessaria est, vt conscientia peccatis: quæ sacerdoti pandatur. Sed homo potest per alium, vel per scriptum suam conscientiam sacerdoti manifestare. Ergo sufficit per alium, vel per scriptum confiteri.

2 Præterea, Quidam non intelliguntur à propriis sacerdotibus propter linguæ diuersitatem: &

G 3 tales